

Nr. 33.

Udgaar hver Forestillingsdag.

Fredag den 30te September 1904.

2. Serie.

5. Aarg.

A. Fønnesbech
AARHUS

Efteraarshatte.

Thykjærs Java
Kaffe er den bedste.

Mine udsøgte Mærker til
1.40 og 1.20 Øre pr. Pund
anbefales særlig. Bruges
overalt. Telefon 429.

Aarhus
Symaskinekompagni
(Aktieselskab)

leverer altid

den bedste Symaskine.

Volmerhus.

Telefon 1725.

Konsultationstid 10—4.

Telefon 305.

Marius Mejndor,
Tandlæge,
Lille Torv Nr. 6, Aarhus.

Tidligere Assistent hos Hoftandlæge Wörpel,
Rostock, og Professor Ricard, Chikago.

Original
skotsk **Strømpegarn**

fabrikeret af det fineste og æd-
leste Materiale, og i de nyeste
moderne, mixed Farver, faaes
kun hos

Anthon Christensen,
Wormhus. Clemensbro.

Aarhus Theater.

Fredag den 30te September 1904, Kl. 7¹/₂:

Den kære Familie.

Lystspil i 3 Akter af Gustav Esmann.

Personerne:

Friis, Grosserer, Direktør for et Damp-
skibsselskab

Albert Price.

Elise,

Jesta Berg.

Emily,

Ellen Diedrich.

Ida,

Ellen Arctander.

Jakob,

Svend Rindom.

Randall, Vicekonsul, gift med Elise

Philip Bech.

Claes af Lejonstam, Friherre, gift med

Emily

Ludvig Nathansen.

Valdemar Nystrøm, Premierløjtnant i

Marinen, Friis' Søstersøn

Benjamin Christensen.

Grev Maagenhjelm

Christian Raaschou.

v. Schildpadde

Christian Schenstrøm.

Grosserer Ludwig

Alfred Cohn.

Thomsen, Bogholder

Otto Conradsen.

Andersen, Tjener

Lauritz Clausen.

Randalls Børn.

Handlingen foregaar hos Friis i København.

Det længste Ophold bliver mellem 2den og 3die Akt.

Forestillingen forbi omtrent Kl. 10¹/₄.

(Aarhus Theaterblad har Eneret paa Programmet. Eftertryk forbydes.)

Ceres Pilsner, Ceres Lagerøl

serveres fra Fad i Theater-Restauranten
og faaes overalt i Bryggeriets Aftap-
ning.

Udsalget

fortsættes i de midlertidige Lokaler:

Volden 2-4, 1ste Sal.

❖ Særlig billige Priser. ❖

Emil Sechers Efterfølgere.

Rozzis Efterfølger

(Anthon Jensen)

Café og Konditori

vis-à-vis Theatret.

Café'en aaben til Kl. 12.

Husk **Illums** Kaffe.

**Smukke Tapeter,
elegante Rullegardiner**

anbefales

i største Udvalg til

billigste Priser.

Nicolaj Jensens Eftl.,

Søndergade 1. „Ankerhus“

Største
Musiklager
 udenfor København.
F. Rybner Petersens
 Boghandel.
 Telefon 146. Telefon 146.

KUL^o COKEs
 Bedst og billigst hos
Jules Hirschfeld & Co.,
 Fredensgade 11.

Hjemmelavet Konfekt
 i daglig friske Varer
 anbefaler
Claudine Clausen
 — Frue Kirkerist —
 Gennemgang Vestergade Nr. 6.

Den ensomme Vej.

»Frankfurter Stadttheater« har fremført et nyt Skuespil af Arthur Schnitzler: »Der einsame Weg«. Handlingen er følgende:

Efter et bevæget Liv, fuldt af Berømmelse og Nydelse føler den aldrende Maler Julian Fichtner sig tom og utilfredsstillet, og han længes efter Sønnen Felix, som han en Gang fik med en Vens Hustru. Denne Ven, Akademidirektor Wegrath, er en ærlig, godmodig, men noget nøgtern Natur, som i Virkeligheden begik et skæbnesvangert Fejltrin, da han forlovede sig med den smukke, forkælede, levelystne Gabrielle — og et endnu større Fejltrin, da han indførte den aandrige, elegante Fichtner som Husven i sin Bruds Hjem. Det gik som det var at vente: de to aandsbeslægtede unge fandt hinanden og faldt i hinandens Fav. Og efter Henrykkelsen fulgte Fortrydelsen, Fortvivlelsen. Et Øjeblik tænkte de paa at flygte bort sammen, men da det kom til Stykket grebes Fichtner dog af egoistiske Skruper: det kunde let komme til at gaa ud over hans Kunstnerkarriere, om han allerede nu for Livet bandt sig til en enkelt Kvinde! Saa flygtede han alene, unddrog sig Fristelsen ved at unddrage sig Gabrielles daglige Selskab. Hvad hun led ved denne Troløshed skænkede han næppe nok en Tanke.

Kort Tid efter trøstede Gabrielle sig dog — tilsyneladende i det mindste — ved at ægte Direktør Wegrath, der selvfølgelig intet som helst fik at vide om det Forhold, der havde bestaaet mellem Gabrielle og Fichtner.

Aaret efter fødte saa Gabrielle en Søn, Felix, som Wegrath naturligvis anerkendte som sit eget Barn, og som han opdrog med samme inderlige Omsorg som den, han lod sin senere fødte Datter Johanna blive til Del.

Gennem hele 24 lange Aar gemte Gabrielle paa sin syndefulde Hemmelighed, og først kort før sin Død fremkom hun overfor sin Søn, der imidlertid var bleven en ung kvik Løjtnant, med nogle Antydninger af, hvordan det i Virkeligheden hang sammen med hans Indtog her i Verden. Fichtner, der af Tilbøjelighed overfor Sønnen atter havde nærmet sig det Wegrath'ske Hus, tilstaar nu efter Moderens Død overfor Felix, at han er hans Fader — i Haab om hos Felix at finde den barnlige Kærlighed, den sønlige Hengivenhed, han nu i sin fremrykkende Alder hungre efter.

Musikprogram.

Orkestret under Anførsel af
 Kapelmester William Bähncke udfører:

Foran 1ste Akt af „Den kære Familie“:
 1. H. C. Lumbye: Fest-Polonaise.

Foran 2den Akt:
 2. Ulrick Andersen: Iwara-Vals.

Foran 3die Akt:
 3. Chr. Jensen: Amalie-Polka.

Billetpriserne:

	Ordinær Forhøjet			Ordinær Forhøjet	
	Pris.	Pris.		Pris.	Pris.
1ste Parket	2,50	3,00	2den Balkon, øvrige		
2det —	2,00	2,50	Rækker	1,00	1,25
Parterre, de første 4			2den Balkon, Loge 3 og 4,		
Rækker ...	1,50	2,00	Nr. 16—21 og Nr. 28		
Parterre, øvrige Rækker	1,00	1,50	og 29, øvrige Rækker	0,50	0,75
Fremmedloge	4,00	5,00	2den Balkon, Loge 5 og 6,		
1ste Balkon, 1ste Række			Nr. 13—16, øvrige		
overalt ...	2,50	3,00	Rækker	0,50	0,75
1. Balkon, Loge 1—6, øv-			Amphitheater, 1ste og		
rige Rækker	2,00	2,50	2den Række	0,75	1,00
1. Balkon, Loge 7—10,			Amphitheater, øvrige		
øvrige Rækker	1,50	2,00	Rækker	0,50	0,75
2den Balkon, 1ste Række					
overalt ...	1,50	2,00			

Billetter faas til forhøjet Pris fra Kl. 11—11¹/₂.

Til almindelig Pris fra Kl. 12—3 og fra Kl. 5.

Billetkontorets Telefon 1615 er **kun** aaben fra 11—11¹/₂ til forhøjet Pris og fra 1—3 til ordinær Pris.

Aarhus Theaterblad

— Udgaar hver Forestillingsdag —

Indhold: Theatrets Program, Orienteringsplan over Pladserne i Theatret, Musikprogram, Billeder og underholdende Tekst, Theaterverdenen vedrørende.

Bladet sælges hver Forestillingsdag i Theatrets Forhal. Pris 10 Øre. **Annoncer** kunne bestilles paa Bladets Kontor, Musæumsgade 6, aabent 9—2. Telefon 403.

Felix har i Grunden altid følt sig tiltrukken af Fichtners ejendommelige Væsen, men da han nu faar den fulde Sandhed at vide, vender hans Tanker sig dog i Medlidenhed først og fremmest mod den Mand, der hidtil har staaet ham ved Siden med sand og selvopofrende Faderkærlighed. Først Søsteren Johannas sørgelige Skæbne viser ham dog tydeligt nok den Vej, han skal indslaa.

Johanna har givet en ung Læge en Kurv og skænket den aldrende Literat sin Kærlighed, en sær drømmende Kærlighed. Literaten, Stephan von Saha, har, ligesom Julian Fichtner, et omskifteligt Liv bag sig, men Omskiftelserne har dog bidraget til at modne ham. Næppe har han imidlertid vundet Johannas Kærlighed, for han føler en uimodstaaelig Trang til at deltage i en farlig, men unægtelig højst interessant Ekspedition til Indien. Ekspeditionen tæller saavel Videnskabsmænd som Kunstnere og militære blandt sine Medlemmer, og det lykkes nu von Saha at overtale Svogeren Felix til at gøre Turen med. Hr. von Sahas Helbred er dog saa nedbrudt, at en Rejse til Indien for ham vil være det samme som at gaa lige luk i Dødens Fav. Den unge Læge, der har friet til Johanna, er ædelmodig nok til at advare Hr. v. Saha, som dog i dette Kapitel slet ikke vil tage imod Ræson. Saa betror Lægen sig i saa Henseende til Løjtnant Felix og beder denne om at søge at indvirke paa Svogeren, saa denne opgiver Rejsen, — Felix gør Forsøget, men forgæves. Af Omsorg for Søsteren sætter Felix nu ogsaa denne ind i Situationen: Han opnaar kun, at hun bliver aldeles fortvivlet. Og da v. Saha nu insisterer paa at fejre sit Bryllup før Afrejsen og tager sin unge Brud med paa »den store Færd«, resulterer Johannas Fortvivlelse i, at hun — tager Gift.

Nu nænner Felix ikke at tage bort fra den dybt nedbøjede Wegrath, men denne opfordrer ham paa det bestemteste til ikke at lade denne Lejlighed til at gøre sit Navn bekendt slippe sig af Hænde. Fichtner, som da er tilstede, søger derimod at holde Felix tilbage. Men da væmmes Felix saa stærkt ved Fichtners Egenkærlighed, at han overfor Wegrath røber, hvem der i Virkeligheden er hans Fader. . .

Wegrath fortvivler, og Fichtner fortsætter sin ensomme Vej gennem Livet.

En gammel Sangerinde.

Pauline Viardot-Garcia, den af den nulevende Generations Bedstefædre fejrede Sangerinde, som nu gaar i sit 83de Aar, har fornylig fuldendt en ny komisk Opera.

I de sidste to Aar har hun daglig sunget mindst en Time for at bevare sit Organs Friskhed. Hendes Broder, den berømte Sanglærer Manuel Garcia, opmuntrer hende stadig til at vedblive med disse Øvelser. Han gaar nu i sit 99de Aar og vil da i Aaret 1905 kunne fejre sin Hundreaars-Fødselsdag. Efter hans Mening vil man — naar da ikke Sygdom i selve Struben træder til — i Virkeligheden aldrig helt kunne miste en god og velskolet Stemme, ja, han paastaar endog, at man med Lethed selv i en meget høj Alder kan arbejde en fordums god Stemme op igen, i det mindste til kortvarige vokale Ydelser.

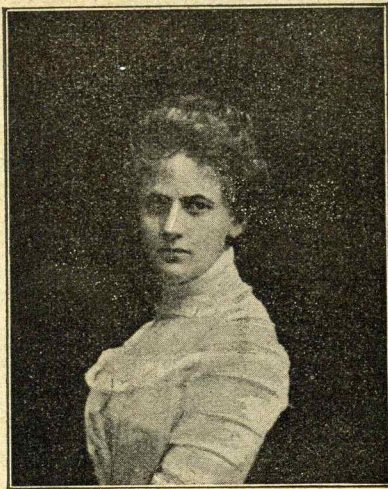
Denne Paastand bekræftes unægteligt af ikke faa Eksempler indenfor de berømte Sangeres Kreds, saaledes i fremtrædende Grad af Sangerne Camillo Everardi, Tamberlick, Cotogni og Rubini, der alle havde deres Glansperiode samtidig med Pauline Garcia. Everardi, en basso cantante, der dog ogsaa magtede Baryton-Stemmen, forsøgte kun faa Uger før sin Død, om han endnu kunde synge Serenaden af »Faust« og Cavatinen af »Wilhelm Tell« — og det viste sig, at han ikke blot formaaede at foredrage disse Stykker med uadødelig teknisk Færdighed, men ogsaa med en saa fyldig og velklingende Stemme, at han vakte sine Tilhøreres beundrende Forbavselse. Cotogni, der endnu lever, har først for ganske nylig trukket sig tilbage fra Scenen, mens Pauline Viardot-Garcia allerede i Aaret 1862 opgav al scenisk Virksomhed. Baade Tamberlick og Rubini, der døde henholdsvis 1852 og 1854, bevarede lige til det sidste det fuldstændigste Herredømme over deres Stemmer.

En moderniseret Askepot.

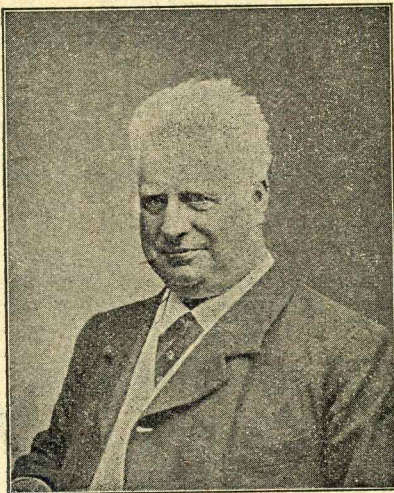
Handlingen i »Merely Mary Ann«, Zangwills nyeste Lystspil, der forleden fik sin Première paa det londonske »Duke-of-York-Theatre«, er følgende:

Den moderniserede Askepot, Mary Ann — et lille »Guds Ord fra Landet af« — tjener som Enepige i et londonsk Pensionat, hvis Bestyrerinde, Mrs. Leadbatter er en fuldstændig Dickensk Figur. Om hendes Bord samles en hel Del Repræsentanter for Bohêmen: To unge Komponister, tre Variété-Sangerinder, en medicinsk Student, en Forfatter, der stadig forgæves gaar og venter paa at skulle »slaa igennem« o. fl. a. Og mellem disse saa forskelligartede, mere eller mindre anløbne Individuer bevæger Mary Ann sig med en helt rørende Naivitet.

Den ene af de to Komponister, Lancelot, mener det alvorligt med sin Kunst, men Musikforlæggerne er til Stadighed døde og blinde for hans Værkers Fortrinligheder, mens hans Kollega i Mu-

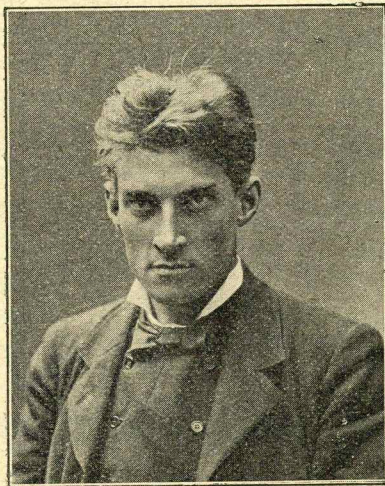
Frk. Ellen Diedrich.

Hr. Alb. Price.

Frk. Ellen Arctander.

Hr. Benjamin Christensen.

sikens Tjeneste, Peter, gør stormende Lykke med sine Dognflueviser. Den arme Lancelot finder i sin Fortvivlelse Trost hos Mary Ann og bestemmer sig tilsidst til at »lade Fiolen sørge«, tage med Pigebarnet ud paa Landet og der stræbe at tjene Brødet til hende og sig selv quâ Grøftegraver eller saadan noget. Denne skønne Plan bliver dog ikke realiseret. I det yderste Øjeblik kommer der nemlig Brev fra Amerika, hvori Mary Ann underrettes om, at en Broder, hun havde derovre, er død ugift, og har testamenteret hende hele den ret betydelige Formue, han havde erhvervet sig derovre. Mary Ann er nu »et godt Parti« — og den ædle Lancelot, der ikke paa nogen Maade vil have Skinnet imod sig, flyer Mary Ann's Nærhed.

I sidste Akt genfinder vi saa Mary Ann omskabt til »fornem« Dame: Hun ejer nu flere Godser og en herlig Villa og omsværmes følgelig af en stærk Repræsentation for den pengesultne Levelyst. Men sé, nu møder Lancelot pludselig atter op: Han har imidlertid i rigeligt Maal naaet den kunstneriske Anerkendelse, han saa længe forgæves havde søgt, og nu, da han er »en bekendt Komponist«, der tjener gode Penge, mener han nok paany at turde nærme sig den stadig lige tilbedte Mary Ann — der naturligvis med Kys haand og do. Mund tager imod ham. Stykket ender saaledes med den for et Lystspil saa obligate Forlovelse.

Heltindens Rollespillesafen ung, amerikansk Skuespillerinde, Miss Eleonor Robson, om hvis Person og Spil Kritiken ikke kan finde anerkendende og beundrende Ord nok.

En Theater-Enquête.

Pariserbladet »Le Figaro«'s Theaterkronikør, Hr. Serge Basset, har i længere Tid vedligeholdt en Theater-Enquête, hvorunder det lykkedes ham at faa Størsteparten af Paris' Theaterdirektører, mere fremragende Skuespillere og Frankrigs bedst kendte Dramatikere til — mere eller mindre vidtløftigt, mere eller mindre aandrigt eller oprigtigt — at udtale sig om 1) hvilken dramatisk Genre de anser for at have de bedste Fremtidsudsigter, 2) hvad de mener om Scribe, 3) hvem de anser for det 19de Aarhundredes største Dramatikere og 4) hvem af de nulevende Dramatikere der efter deres Mening har de bedste Chancer til at blive berømt.

Vi skal her eksempelvis anføre et Par af de vægtigste og for moderne fransk Aandsliv mest karakteristiske af disse Svar.

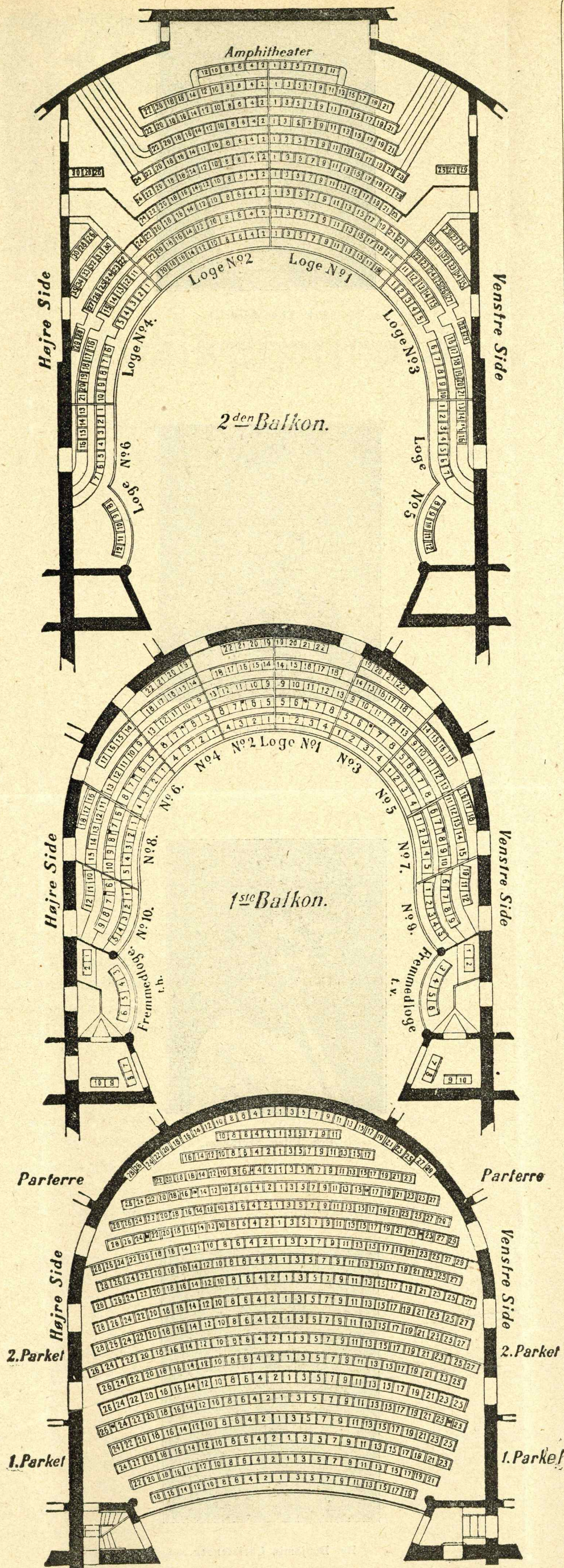
Octave Mirbeau skriver:

»Om jeg tror mest paa Dramaet, Vaudevillen, Komedien eller Operetten? Tror De nu i Grunden, at det er den Slags Spørgsmaal, der faar vor Samtids Hjerter til at banke stærkt og Hjærner til at arbejde særligt nervøst? De fleste af de Herrer, hvis Svar De hidtil har offentliggjort, betragter nærmest Theatret som en — Forretning. Og jeg skal for den Sags Skyld ikke have synderligt imod at give disse Herrer min Tilslutning, idet jeg derved

tror at være bedst i Overensstemmelse med Publikums Flertal. Om de havde henvendt Dem med en Enquête til vore større Kolonialvarehandlere eller Indehaverne af vore Modebazarer for at faa Oplysning om forskellige økonomiske Spørgsmaal disse Erhvervsgrene vedrørende, vilde De sikkert i en ganske anderledes Grad end nu have formaaet at fange den offentlige Interesse. Hvorfor tror De Publikum gaar i Theatret? Afkunstneriske Hensyn? Du milde Gud? Nej, man gaar i Theatret, fordi man jo skal tilbringe sin Aften et Sted. Theatrenes Publikum morer sig ikke og keder sig heller ikke: det slaar simpelt hen Aftenerne ihjel. Publikum er med Hensyn til den dramatiske Genre heller ingenlunde partisk: Drama, Operette eller Vaudeville er fuldstændigt einerlei for det! Scribe er død. Han er endogsaa død i Fiacre. Fred med hans Støv! Hvem der var den største Dramatiker i det 19de Aarhundrede? Herrejemi! Jeg kan ikke en Gang nævne Dem en eneste ganske lille bitte en.»

Saa pessimistisk ser dog Ernest Blum ikke paa Situationen. Han er mere tilbøjelig til at tage Sagen fra den gemytlige Side:

»Melodramatikerne er en uddød Race, og de har heller ikke fortjent bedre. Farceforfatterne maa nærmest regnes for abnorme, — Komedieforfatterne er de eneste, der i den dramatiske Verden sidder inde med Livets fulde Ret. De, der skrev Operetter, havde i sin Tid Publikum med og bag sig, — de, der endnu forsøger sig i denne Genre, kæmper en fortvivlet Kamp for Tilværelsen, en Kamp, der nødvendigvis ender som en Dødskamp . . . Efter min Mening gaar Publikum ikke i Theatret for at more sig eller for at græde eller for at blive interesseret, men udelukkende for at søge fortsat Uddannelse. Theatrene er blevne til en Slags Fortsættelseskursus, og derfor vil først og fremmest Problemstykkerne have Fremtiden for sig. De Stykker, der fremtidigt skal kunne »trække«, bør være byggede omtrent efter samme Princip som Artiklerne i et illustreret Konversationsleksikon Som Frankrigs største Dramatiker i det 19de Aarhundrede betragter jeg Emile de Girardin, der i alle sine Værker forenede Mussets Gratie, Molières dramatiske Kraft, Marivaux' Veltalenhed og Vidocq's Iagttagelsesevne. Om Scribe talte jeg for nylig med min fjortenaarige Nevo, der allerede skriver henrivende Komedier til Brug for sit eget Dukke-theater. »Hvis vi skal blive ved at være gode Venner, kære Onkel«, sagde han, »saa maa du forskaane mig for at høre Tale om den Herre — det er jo en fuldstændig Skandale, at en af Paris' kønneste Gader vedblivende skal bære hans Navn!« Ungdommen har altid Ret!«

Togtiderne.

Afgang fra Aarhus.

Sydpaa	5,20	Morgen
	8,35	Formiddag (gaar kun til Horsens).
	10,56	Form.
†	12,00	Middag
	12,52	—
	4,51	Ettermiddag
	8,16	Ettermiddag (gaar kun til Skanderborg).
†	10,51	Ettermiddag
†	11,22	—
Nordpaa	†	5,07 Morgen
	5,17	—
	8,27	Formiddag
	11,50	—
	4,26	Ettermiddag
†	5,47	—
	6,42	—
	7,50	Ettermiddag.
Østpaa	5,34	Morgen
	8,01	Formiddag
	2,00	Ettermiddag
	6,55	—
Til Odder	6,00	Formiddag
	9,10	—
	12,37	Ettermiddag
	3,30	—
	6,35	—
	10,07	—
	* 11,45	—
Til Hammel	5,45	Morgen
	* 12,30	Eftm.
	** 1,10	—
	6,30	—

† Hurtigtog, der ikke standser ved Landstationer.

* Kun Søndage.

** Kun Søn- og Helligdage.

Ankomst til Aarhus.

Nordfra	7,55	Formiddag
	10,43	—
†	11,47	—
	12,35	Middag
	4,25	Ettermiddag
	9,23	—
	10,21	—
†	10,34	—
†	11,10	—
Sydfra	†	4,55 Morgen
	7,37	Formiddag
†	8,17	—
	10,54	—
	3,59	Ettermiddag
†	5,39	—
	6,32	—
	10,43	—
	12,18	Nat
Østfra	8,00	Formiddag
	11,38	—
	6,05	Ettermiddag
	9,53	—
Fra Odder	7,56	Formiddag
	10,15	—
	2,15	Ettermiddag
	5,15	—
	7,40	—
	10,06	—
	* 11,15	—
Fra Hammel	9,57	Form.
	5,08	Eftm.
	10,18	—

† Hurtigtog, der ikke standser ved Landstationer.

* Løber kun Søn- og Helligdage.